

URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

6. kos.

V LJUBLJANI, DNE 5. DECEMBRA 1929.

Letnik I.

Vsebina:

21. Zakon o mednarodni konvenciji za pobijanje trgovine z ženskami in otroki, o mednarodni konvenciji za pobijanje trgovine z belimi sužnji in o mednarodnem sporazumu za uspešno zaščito zoper kriminalno trgovino, znano pod imenom «trgovina z belimi sužnji».

Zakoni in kraljevske uredbe.

21.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega predsednika ministrskega sveta in ministra za notranje posle, namestnika Našega ministra za zunanje posle, ministra za pošto in telegraf, in Našega ministra pravde po zaslišanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

o mednarodni konvenciji za pobijanje trgovine z ženskami in otroki,

ki je bila sklenjena pod okriljem Društva narodov v Ženevi dne 30. septembra 1921.,

o mednarodni konvenciji za pobijanje trgovine z belimi sužnji,

ki je bila sklenjena dne 4. maja 1910.,

in o mednarodnem sporazumu za uspešno zaščito zoper kriminalno trgovino, znano pod imenom «trgovina z belimi sužnji»,

ki je bil sklenjen v Parizu dne 18. maja 1904.,*

ki se glasi:

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 21. maja 1929., št. 117/L. — Kon-

§ 1.

Odobrujejo se in zakonsko moč dobivajo: mednarodna konvencija za pobijanje trgovine z ženskami in otroki, ki je bila sklenjena pod okriljem Društva narodov v Ženevi dne 30. septembra 1921., in prej sklenjena mednarodna sporazuma, ki ustrežata tej konvenciji, kolikor ta poslednja nimata te moči, in sicer: mednarodna konvencija za pobijanje trgovine z belimi sužnji, sklenjena v Parizu dne 4. maja 1910., in mednarodni sporazum za uspešno zaščito zoper kriminalno trgovino, znano pod imenom «trgovina z belimi sužnji», podpisan v Parizu dne 18. maja 1904. Besedila konvencij in sporazumov se glase:

I.

Mednarodna konvencija

za pobijanje trgovine z ženskami in otroki,
odprta za podpis v Ženevi od dne 30. septembra 1921.
do dne 31. marca 1922.

Države: Albanija, Nemčija, Avstrija, Belgija, britanski imperij (s Kanado, Avstralsko državno zvezo, Južnoafriško zvezo, Novo Zelandijo in Indijo), Chile, Kina, Kolumbija, Costarica, Kuba, Estonija, Grčija, Madžarska, Italija, Japonska, Letonija, Litvanija, Norveška, Holandija, Perzija, Poljska (z Gdanskim), Portugalska, Romunija, Siam, Švedska, Švica in Češkoslovaška,

želeče, čim uspešneje zavarovati pobijanje trgovine z ženskami in otroki, označeno v uvodnem delu sporazuma z dne 18. maja 1904. in konvencije z dne 4. maja 1910. pod imenom «trgovina z belimi sužnji»;

ko so sprejele na znanje priporočila, vpisana v končni zapisnik mednarodne konference, ki je zborovala na poziv sveta Društva narodov v Ženevi od dne 30. junija do dne 5. julija 1921.,

venecija in sporazum sta priobčena v francoskem izvirniku in v srbskem prevodu.

so se odločile, skleniti konvencijo kot dopolnitev sporazuma in konvencije, ki sta zgoraj omenjena.

V ta namen so bili imenovani za pooblaščenec, in sicer:

od predsednika vrhovnega sveta Albanije:

Njegova Svetlost gospod Fan S. Noli, član parlamenta, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

od predsednika države Nemčije:

Njegova Ekscelenca gospod dr. Adolf Müller, izredni poslanik in pooblaščen minister v Bernu;

od predsednika republike Avstrije:

Njegova Ekscelenca gospod Albert Mendorf-Pouilly-Dietrichstein, bivši veleposlanik, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja Belgijcev:

gospod Michel Levie, državni minister, predsednik mednarodne konference za pobijanje trgovine z ženskami in otroki;

od predsednika republike Brazilije:

Njegova Ekscelenca gospod dr. Gastao da Cunha, veleposlanik v Parizu, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja Združene kraljevine Velike Britanije in Irske in britanskih prekmorskih dominijev, cesarja Indije:

vrlo spoštovani Arthur James Balfour, O. M., M. P., lord-predsednik vrlo spoštovanega osebnega sveta Njegovega Veličanstva, delegat na drugem zborovanju Društva narodov; in

za dominij Kanado:

vrlo spoštovani Charles Joseph Doherty, minister pravde in državni pravni zastopnik, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

za Avstralsko državno zvezo:

kapetan Stanley Melbourne Bruce, M. C., član poslanske zbornice, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

za Južnoafriško zvezo:

spoštovani sir Edgar Harris Walton, K. C. M., G., visoki komisar Južnoafriške zveze v Združeni kraljevini, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

za dominij Novo Zelandijo:

vrlo spoštovani sir James Allen, K. C. B., visoki komisar za Novo Zelandijo v Združeni kraljevini, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

za Indijo:

spoštovani Theo Russell, izredni poslanik in pooblaščen minister Njegovega britanskega Veličanstva v Bernu;

od predsednika republike Čilske: Njegova Ekscelenca gospod Agustín Edwards, izredni poslanik in pooblaščen minister v Londonu, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

Njegova Ekscelenca gospod Manuel Rivas Vicuña, izredni poslanik in pooblaščen minister v Bernu, delegat na mednarodni konferenci za pobijanje trgovine z ženskami in otroki in na drugem zborovanju Društva narodov;

od predsednika republike Kine:

Njegova Ekscelenca gospod Uang Yong-pao, izredni poslanik in pooblaščen minister v Bernu;

od predsednika republike Kolumbije:

Njegova Ekscelenca gospod dr. Francisco José Urrutia, izredni poslanik in pooblaščen minister v Bernu, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

Njegova Ekscelenca gospod dr. A. J. Restrepo, advokat republike pri kolumbijsko-venezuelskem razsodišču, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

od predsednika republike Kostarice:

Njegova Ekscelenca gospod Manuel María de Peralta, izredni poslanik in pooblaščen minister v Parizu, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

od predsednika republike Kube:

Njegova Ekscelenca gospod Guillermo de Blanck, izredni poslanik in pooblaščen minister v Bernu in v Haagu, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

od predsednika republike Estonije:

Njegova Ekscelenca gospod Antoine Piip, minister za zunanje posle, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja Grkov:

gospod Vassili Dendramis, direktor stalnega grškega tajništva pri Društvu narodov, delegat na mednarodni konferenci za pobijanje trgovine z ženskami in otroki;

od Njegove Vzvišenosti guvernerja Madžarske:

gospod Feliks Parcher de Terjekfalva, opravnik poslov v Bernu;

od Njegovega Veličanstva kralja Italije:

Njegova Ekscelenca marchese G. Imperiali dei Principi di Francavilla, veleposlanik, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

od Njegovega Veličanstva cesarja Japonske:

Njegova Ekscelenca gospod baron G. Hayashi, veleposlanik v Londonu, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

od predsednika republike Letonije:
gospod M. V. Salnais, državni podtajnik za zunanje posle, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

od predsednika republike Litvanije:

gospod Ernest Galvanauskas, minister za finance, trgovino, industrijo in promet, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja Norveške:

gospod profesor dr. Fridtjof Nansen, predsednik norveške delegacije na drugem zborovanju Društva narodov;

od Njenega Veličanstva kraljice Holandije:

gospod jonkheer A. T. Baud, atašé pri holandskem poslanstvu v Bernu;

od Njegovega cesarskega Veličanstva šaha Perzije:

Njegovo Visočanstvo princ Arfa-Ed-Dowleh, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

od predsednika republike Poljske:

gospod Jan Perłowski, generalni tajnik poljske delegacije pri Društvu narodov, delegat na mednarodni konferenci za pobijanje trgovine z ženskami in otroki;

od predsednika republike Portugalske:

Njegova Ekscelenca gospod Alfredo freire d'Andrade, bivši minister za zunanje posle, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja Romunije:

Njegova Ekscelenca gospod E. Margaritesco Graciano, pooblaščen minister, opravnik poslov v Bernu, delegat na mednarodni konferenci za pobijanje trgovine z ženskami in otroki;

od Njegovega Veličanstva kralja Sijama:

Njegovo Visočanstvo princ Charoon, izredni poslanik in pooblaščen minister, delegat na mednarodni konferenci za trgovino z ženskami in otroki in na drugem zborovanju Društva narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja Švedske:

Njegova Ekscelenca gospod de Adlercreutz, izredni poslanik in pooblaščen minister v Bernu;

od federalnega sveta švicarske konfederacije:

gospod Giuseppe Motta, federalni svetnik federalnega političnega oddelka, delegat na drugem zborovanju Društva narodov;

od predsednika republike Češko-slovaške:

Njegova Ekscelenca gospod dr. Robert Fliedler, izredni poslanik in pooblaščen minister v Bernu,

ki so dogovorili po izmeni svojih pooblastil, spoznanih v dobri in pravilni obliki, nastopne odredbe:

Člen 1.

Visoke stranke pogodnice so se sporazumele, kolikor še niso postale stranke pogodnice sporazuma z dne 18. maja 1904. in konvencije z dne 4. maja 1910., izročiti v najkrajšem roku in v obliki, določeni v sporazumu in konvenciji, ki sta zgoraj omenjena, svojo ratifikacije omenjenih aktov, ali priobčitev o svojem pristopu k tema aktoma.

Člen 2.

Visoke stranke pogodnice so se sporazumele odrediti, česar je treba, da se izsledujejo in kaznujejo osebe, ki se bavijo s trgovino otrok obojega spola, ker je smatrati to kaznivo dejanje po zmislu člena 1. konvencije z dne 4. maja 1910.

Člen 3.

Visoke stranke pogodnice so se sporazumele odrediti, česar je treba, da se kaznujejo poskusi kaznivih dejanj in, v zakonskih mejah, pripravljalni čini v kaznivih dejanjih, navedenih v členih 1. in 2. konvencije z dne 4. maja 1910.

Člen 4.

Visoke stranke pogodnice so se sporazumele odrediti, če ne bi bilo med njimi konvencij o izročanju krivcev, vse, kar jim je na razpolago, za izročanje oseb, obdolženih ali obsojenih zaradi kaznivih dejanj, ki so naštetá v členih 1. in 2. konvencije z dne 4. maja 1910.

Člen 5.

V odstavku B. končnega zapisnika konvencije iz leta 1910. naj se nadomeste besede: «dvajset dovršenih let» z besedami: «ena in dvajset dovršenih let».

Člen 6.

Visoke stranke pogodnice so se sporazumele predpisati, če še niso odredile zakonodajnih ali administrativnih ukrepov o izdajanju dovolil posredovalnim agenturam in pisarnam in o njih nadziranju, pravila, s katerimi se zavaruje zaščita žensk in otrok, iščočih dela v drugi državi.

Člen 7.

Visoke stranke pogodnice so se sporazumele, odrediti glede organizacije svojih vseljenskih in izseljenskih uradov administrativne in zakonodajne ukrepe, namenjene za pobijanje trgovine z ženskami in otroki. Zlasti so se sporazumele, predpisati pravila, potrebna za zaščito žensk in otrok, potujočih na izseljenskih ladjah, in sicer ne samo na odhodnih in namembnih točkah, nego prav tako tudi na potovanjih, in ukreniti, česar je treba za izobešanje

razglasov na železniških postajah in v pristaniščih, s katerimi se opozarjajo ženske in otroci na nevarnost od trgovine z belimi sužnji ter se jim označujejo kraji, kjer utegnejo dobiti stanovanje, podporo in pomoč.

Člen 8.

Ta konvencija, katere francosko in angleško besedilo sta enako odločilni, imata datum današnjega dne in se more podpisati do dne 31. marca 1922.

Člen 9.

Ta konvencija se mora ratificirati. Ratifikacijski instrumenti se pošljejo generalnemu tajniku Društva narodov, ki obvesti o njih prejemu ostale člane Društva narodov in države, katerim je dopuščeno, podpisati konvencijo. Ratifikacijski instrumenti se shranijo v arhivu tajništva.

Po odredbah člena 18. v pogodbi Društva narodov registrira generalni tajnik to konvencijo, čim se deponira prva ratifikacija.

Člen 10.

Članom Društva narodov, ki ne bi podpisali te konvencije pred dnem 1. aprila 1922., je moči pristopiti k njej.

Prav to velja tudi za države nečlanice Društva narodov, katerim odloči njegov svet službeno priobčiti to konvencijo.

Pristop se notificira generalnemu tajniku Društva narodov, ki obvesti o tem vse prizadete države ter jim označi obenem dan notifikacije.

Člen 11.

Ta konvencija stopi v veljavo za vsako stranko pogodnico z dnem, ko deponira svojo ratifikacijo ali svoj akt o pristopu.

Člen 12.

Vsak član Društva narodov ali vsaka država podpisnica konvencije more odpovedati to konvencijo dvanajst mesecev vnaprej. Odpoved se izvrši s pisмено notifikacijo, priobčeno generalnemu tajniku Društva narodov. Prepis te notifikacije pošlje generalni tajnik takoj vsem ostalim strankam pogodnicam ter jih obenem obvesti o dnevu, ko jo je prejel.

Odpoved stopi v veljavo čez leto dni od dne, ko se je notificirala generalnemu tajniku, ter velja samo za državo, ki jo je notificirala.

Člen 13.

Generalni tajnik Društva narodov vodi seznamek vseh strank, ki so podpisale, ratificirale ali odpovedale to konvencijo ali ki so pristopile k njej. Ta seznamek je vsak čas dostopen članom Društva narodov; objavlja se po navodilih njegovega sveta, kadarkoli je to mogoče.

Člen 14.

Vsak član Društva narodov ali država podpisnica te konvencije smeta izjaviti, da njiju podpis ne zavezuje bodisi vseh, bodisi nekaterih njiju kolo-

nij, prekmorskih posesij, protektoratov ali ozemelj pod njiju suverenstvom ali oblastjo, ter smeta pristopiti k njej naknadno posebe v imenu katerihkoli svojih kolonij, prekmorskih posesij, protektoratov ali ozemelj, izključenih s to izjavo.

Odpoved jima je moči izvršiti tudi posebe za vsako kolonijo, prekmorsko posesijo, vsak protektorat ali vsako ozemlje pod njiju suverenstvom ali oblastjo; na to odpoved se uporabijo odredbe člena 12.

Sestavljeno v Ženevi dne tridesetega septembra tisoč devet sto ena in dvajsetega leta v enem samem izvodu, ki se deponira v arhivu Društva narodov.

Južnoafri-

ška zveza: **E. H. Walton.**

Albanija: **F. S. Noli.**

Nemčija: **Dr. Adolf Müller.**

Avstralija: Izjavljam s tem, da v mojem podpisu niso obseženi Papua, Norfolk Island in ozemlje pod mandatom Nova Gvineja.

S. M. Bruce.

Avstrija: **Albert Mensdorff.**

Belgija: **Michel Levie.**

Brazilija: **Gastao da Cunha.**

Britanski imperij:

Izjavljam s tem, da v mojem podpisu niso obseženi otok Newfoundland, britanske kolonije in britanski protektorati, otok Nauru in nobeno ozemlje, ki je pod mandatom Velike Britanije.

Arthur James Balfour.

Kanada: **Charles J. Doherty.**

Chile: **Agustín Edwards.**

Manuel Rivas Vicuña.

Kina: **Uang Yong-Pao.**

Kolumbija: S pridržkom naknadne odobritve kolumbijskega parlamenta.

Francisco José Urrutia.

A. J. Restrepo.

Costarica: **Manuel M. de Peralta.**

Kuba: **G. de Blanck.**

Estonija: **Ant. Piip.**

Grčija: **Vassili Dendramis.**

Madžarska: **Feliks Parcher.**

Indija: Izjavljam s tem, da si pridržuje Indija pravico, po svoji izpredvidnosti nadomestiti dobo pristanka, določeno v točki b) končnega zapisnika o konvenciji z dne 4. maja 1910. in v členu 5. te konvencije, z dobo šestnajstih let ali z vsako večjo dobo starosti, ki jo določi naknadno.

Theo Russell.

Italija: S pridržkom naknadne izjave kraljevske vlade izjavljam, da moj podpis ne zavezuje italijanskih kolonij.

Imperiali.

Japanska: Podpisani delegat Japonske si pridržuje v imenu svoje vlade pravico, odložiti potrditev člena 5. te konvencije, ter izjavlja, da ne obseza njegov podpis ne Koreje ne Formoze ne zakupljene ozemlja Kvantunga.

Hayashi.

Letonija: M. V. Salnais.

Litvanija: Galvanauskas.

Norveška: Fridtjof Nansen.

Holandija: A. T. Baud.

Perzija: Princ Arfa-Ed-Dowleh.

Poljska in
Gdansk: Perlowski.

Portugalska: A. freire d'Andrade.

Romunija: Margaritescu Greciano.

Siam: S pridržkom skrajne dobe pristanka, določenega v točki b) končnega zapisnika o konvenciji iz leta 1910. in v členu 5. te konvencije, kolikor gre za siamske državljanje.

Charoon.

Švedska: S pridržkom ratifikacije po odobritvi riksdaga.

Adlercreutz.

Švica: S pridržkom ratifikacije po federalni skupščini.

Motta.

Češko-slovaška: Dr. Robert Flieder.

Nova Zelandija: Izjavljam, da z mojim podpisom ni zavezano ozemlje pod mandatom zapadnega Samoa.

J. Allen.

II.

**Mednarodna konvencija
o pobijanju trgovine z belimi sužnji,
podpisana v Parizu dne 4. maja 1910.**

Vladarji, glavarji držav in vlade spodaj označenih držav,

enako željni, doseči kar največ uspeha pri pobijanju trgovine, znane pod imenom «trgovina z belimi sužnji», so se odločili, skleniti v ta namen konvencijo ter so imenovali, ko je bil osnutek njene besedila že določen na prvi konferenci, zbrani v Parizu od dne 15. do dne 25. julija 1902., svoje pooblaščenke, ki so zborovali na drugi konferenci v

Parizu od dne 18. aprila do dne 4. maja 1910. ter so dogovorili nastopne odredbe:

Člen 1.

Kaznovati je vsakogar, ki je zato, da bi zadostil strastem drugih, najel, odvedel ali zatel z namero razuzdanosti maloletno ženo ali deklico, najsi z njenim pristankom, celo tudi, če so se izvršila razna dejanja, ki so bistveni elementi tega kaznivega dejanja, v raznih državah.

Člen 2.

Kaznovati je vsakogar, ki je zato, da bi zadostil strastem drugih, s prevaro ali silo, pretnjo, zlorabo oblasti ali s kakršnikoli nasilnim sredstvom najel, odvedel ali zatel z namero razuzdanosti polnoletno ženo ali deklico, celo tudi, če so se izvršili razni čini, ki so bistveni elementi tega kaznivega dejanja, v raznih državah.

Člen 3.

Stranke pogodnice, katerih zakonodajstvo sedaj še ne zadošča za pobijanje kaznivih dejanj, navedenih v prednjih dveh členih, se zavezujejo, ukreniti ali predlagati svojim pristojnim zakonodajstvom potrebne odredbe, da se kaznujejo ta kazniva dejanja po svoji teži.

Člen 4.

Stranke pogodnice hočejo priobčevati druga drugi po vladi republike Francije zakone, ki so že izdani ali se šele izdado v njih državah in ki se nanašajo na predmet te konvencije.

Člen 5.

Od dne, ko stopi ta konvencija v veljavo, je smatrati kazniva dejanja, navedena v členih 1. in 2., za polnopravno uvrščena med kazniva dejanja, zaradi katerih se sme zahtevati izročanje krivcev po konvencijah, ki že veljajo med strankami pogodnicami.

Če bi se prednja odredba ne mogla uporabljati brez izpremembe obstoječega zakonodajstva, se zavezujejo stranke pogodnice, odrediti ali predlagati svojim dotičnim zakonodajnim telesom potrebne ukrepe.

Prošnje za sodno pomoč ob poizvedbah in sojenju kaznivih dejanj, navedenih v konvenciji, se vročajo:

1.) ali z direktnim občevanjem med sodnimi oblastvi;

2.) ali po diplomatskem ali konzularnem predstavniku proseče države v zaproseni državi; ta predstavnik pošlje prošnjo za sodno pomoč neposredno pristojnemu sodnemu oblastvu in prejme neposredno od tega oblastva akte, s katerimi se potrdi izvršitev sodne pomoči;

(V obeh teh primerih se pošlje prepis prošnje za sodno pomoč istočasno vselej tudi najvišjemu oblastvu zaprosene države);

3.) ali po diplomatski poti.

Vsaka stranka pogodnica priobči posamič vsem ostalim strankam pogodnicam, kateri način ali ka-

tere izmed zgoraj omenjenih načinov dopušča za prošnje za sodno pomoč, ki jih ji pošlje dotična država,

Vse težkoče, ki bi se pojavile ob uporabljanju točk 1.) in 2.) tega člena, je reševati po diplomatski poti.

Izvemši sporazum z drugačnimi odredbami, mora biti prošnja za sodno pomoč spisana ali v jeziku zaprosenega oblastva ali v jeziku, za katerega sta se sporazumeli prizadeti državi, ali pa se ji doda prevod v enem izmed teh dveh jezikov, overovljen od diplomatskega ali konzularnega predstavnika proseče države ali od zapriseženega prevajalca zaprosene države.

Za izvrševanje prošenj za sodno pomoč ni dopustno povračilo kakršnihkoli taks ali stroškov.

Člen 7.

Stranke pogodnice se zavezujejo, pošiljati druga drugi seznamke izrečenih sodb, če gre za kazniva dejanja, navedena v tej konvenciji, in če se izvrše čini, ki so bistveni elementi kaznivih dejanj, v raznih državah.

Te dokumente pošiljajo oblastva, ki so odrejena v členu 1. sporazuma, sklenjenega v Parizu dne 18. maja 1904., neposredno enakim oblastvom ostalih držav pogodnic.

Člen 8.

Države, ki niso podpisale te konvencije, morejo pristopiti k njej. Zaradi tega priobčijo svojo namero z aktom, ki se deponira v arhivu vlade republike Francije. Ta pošlje po diplomatski poti overovljeni prepis tega akta vsaki državi pogodnici ter jo obvesti obenem o dnevu, ko se je polog izvršil. Z omenjenim aktom o notifikaciji se priobčijo tudi besedila zakonov, izdanih v državi, ki je pristopila h konvenciji, v zvezi s predmetom te konvencije.

Čez šest mesecev od dne, ko je bil akt konvencije notificiran, stopi konvencija v veljavo na vsem ozemlju države, ki je pristopila k njej in ki postane s tem država pogodnica.

Pristop h konvenciji ima polnopravno in brez posebnega sporazuma za posledico istočasni in popolni pristop k sporazumu z dne 18. maja 1904., ki stopi v veljavo istega dne kakor konvencija sama na vsem ozemlju države, ki je pristopila h konvenciji.

S predhodnimi odredbami pa se ne utesnjuje člen 7. zgoraj omenjenega sporazuma z dne 18. maja 1904., ki ga je uporabljati tudi, če si je izgovorila kakšna država pristop samo k temu sporazumu.

Člen 9.

Ta konvencija, dopolnjena s končnim zapisnikom, ki je njen sestavni del, se mora ratificirati in njene ratifikacije se deponirajo v Parizu, čim jih bo moglo deponirati šest držav pogodnic.

O pologu vsake ratifikacije se sestavi zapisnik, čigar overovljeni prepis se pošlje po diplomatski poti vsaki državi pogodnici.

Ta konvencija stopi v veljavo čez šest mesecev od dne, ko se deponirajo ratifikacije.

Člen 10.

Če kakšna država pogodnica odpove konvencijo, velja odpoved samo za to državo.

Odpoved se notificira z aktom, ki se deponira v arhivu vlade republike Francije. Ta pošlje po diplomatski poti overovljeni prepis tega akta vsaki državi pogodnici ter jo obvesti obenem o dnevu, ko se je polog izvršil.

Čez dvanajst mesecev od tega dne prestane veljati konvencija na vsem ozemlju države, ki jo je odpovedala.

Odpoved konvencije nima polnopravno za posledico tudi istočasne odpovedi sporazuma z dne 18. maja 1904., razen če je to v notifikacijskem aktu izrečno označeno; sicer pa mora postopati država pogodnica, če hoče odpovedati ta sporazum, po členu 8. tega sporazuma.

Člen 11.

Če želi kakšna država pogodnica uveljaviti to konvencijo v eni ali več svojih kolonij, posesij ali oblasti s pravico konzularno-sodne pristojnosti, notificira to željo z aktom, ki se deponira v arhivu vlade republike Francije. Ta pošlje po diplomatski poti overovljeni prepis tega akta vsaki državi pogodnici ter jo obvesti obenem o dnevu, ko se je polog izvršil.

Z omenjenim aktom se priobčijo tudi besedila zakonov, ki so bili izdani v teh kolonijah, posesijah in oblastih s pravico konzularno-sodne pristojnosti, v zvezi s predmetom te konvencije. Prav tako se priobčijo po členu 4. državam pogodnicam tudi besedila zakonov, ki bi se izdali tam v bodoče.

Čez šest mesecev od dne, ko je bil deponiran notifikacijski akt, stopi konvencija v veljavo v kolonijah, posesijah ali oblastih s pravico konzularno-sodne pristojnosti, omenjenih v notifikacijskem aktu.

Proseča država seznanjena s priobčilom, poslanim vsaki državi pogodnici, kateri način ali katere načine dopušča za vročanje prošenj za sodno pomoč, ki so namenjene njenim kolonijam, posesijam ali oblastim s pravico konzularno-sodne pristojnosti in so predmet notifikacije, navedene v prvem odstavku tega člena.

Konvencijo odpove država pogodnica v imenu ene ali več svojih kolonij, posesij ali oblasti s pravico konzularno-sodne pristojnosti na način in ob pogojih, navedenih v prvem odstavku tega člena. Odpoved dobi moč čez dvanajst mesecev od dne, ko je bil odpovedni akt deponiran v arhivu vlade republike Francije.

Če pristopi država pogodnica h konvenciji v imenu ene ali več svojih kolonij, posesij ali oblasti, s pravico konzularno-sodne pristojnosti, ima to polnopravno in brez posebne priobčitve za posledico istočasni in popolni pristop k sporazumu z dne 18. maja 1904. Omenjeni sporazum stopi tam v veljavo istega dne kakor konvencija sama. Vendar pa nima odpoved konvencije po stranki pogodnici v imenu ene ali več njenih kolonij, posesij ali oblasti s pravico konzularno-sodne pristojnosti sama po sebi za posledico istočasne odpovedi sporazuma z dne 18. maja 1904., razen če ni v aktu notifikacije po-

sebe omenjena; sicer pa ostanejo v veljavi izjave, ki so jih podale države podpisnice sporazuma z dne 18. maja 1904. glede pristopa svojih kolonij k omejenemu sporazumu.

Člen 12.

To konvencijo, ki ima datum dne 4. maja 1910., lahko podpišejo v Parizu do prihodnjega dne 31. julija pooblaščenca držav, zastopanih na drugi konferenci za pobijanje trgovine z belimi sužnji.

Sestavljeno v Parizu dne četrtega maja tisoč devet sto desetega leta v enem samem izvodu, čigar overovljeni prepis se vroči vsaki državi podpisnici.

Za Veliko Britanijo:

(L. S.) **Francis Bertie.**

Za Nemčijo:

(S pridržkom člena 6.)

(L. S.) **Albrecht Lentze.**

(L. S.) **Kurt Joel.**

Za Avstrijo in za Ogrsko:

(L. S.) **A. Nemes,**

avstro-ogrski opravnik poslov.

Za Avstrijo:

(S. L.) **J. Eichhoff,**

c. kr. sekcijski svetnik.

Za Ogrsko:

(L. S.) **G. Lers,**

kr. ogrski ministrski svetnik.

Za Belgijo:

(L. S.) **Jules Lejeune.**

(L. S.) **Isidore Maus.**

Za Brazilijo:

(S pridržkom člena 5.)

(L. S.) **J. C. de Souza Bandeira.**

Za Dansko:

(L. S.) **C. E. Cold.**

Za Španijo:

(L. S.) **Octavio Cuartero.**

Za Francijo:

(L. S.) **R. Bérenger.**

Za Italijo:

(L. S.) **J. C. Buzzatti.**

(L. S.) **Gerolamo Calvi.**

Za Holandijo:

(L. S.) **A. de Stuers.**

(L. S.) **Rethaan Macare.**

Za Portugalsko:

(L. S.) **Grof de Souza Roza.**

Za Rusijo:

(L. S.) **Aleksij de Bellegarde.**

(L. S.) **Vladimir Deružinskij.**

Za Švedsko:

(L. S.) **F. de Klercker.**

Končni zapisnik in zapisnik o pologu ratifikacij konvencije za pobijanje trgovine z belimi sužnji,

podpisane v Parizu dne 4. maja 1910.

Končni zapisnik.

Pristopajočim k podpisu današnje konvencije, se vidi spodaj podpisanim pooblaščencom koristno, poudarjati zmisel, v katerem je treba tolmačiti člene 1., 2. in 3. te konvencije in po katerem je želeti, da bi skrbele države pogodnice, izvršujoče svoje zakonodajno suverenstvo, za izvrševanje ali dopolnjevanje izdanih odredb.

A. Odredbe členov 1. in 2. je smatrati za minimum, ker se umeje samo po sebi, da ostanejo vlade pogodnice popolnoma svobodne, kaznovati druga podobna kazniva dejanja, kakor n. pr. dobavljanje polnoletnih žen celo brez prevare in brez sile.

B. Za pobijanje kaznivih dejanj, navedenih v členih 1. in 2., je dogovorjeno, da se nanašajo besede: «maloletno ženo ali deklico, polnoletno ženo ali deklico» na žene ali deklice pod dvajsetim ali nad dovršenim dvajsetim letom starosti. Vendar pa se sme postaviti z zakonom pod zaščito večje število let, če velja to večje število let enako za žene in deklice vsake narodnosti.

C. Za pobijanje istih kaznivih dejanj mora predpisati zakon v vseh primerih tudi kazen na prostosti, ne da bi se zbog nje zmanjševale ostale glavne ali stranske kazni. Zakon bi moral prav tako vpoštevati, ne glede na to, koliko je žrtev stara, razne obtežujoče okoliščine, ki se utegnejo pojaviti v teh primerih, kakor n. pr. one, ki so navedene v členu 2., ali dejstvo, da je bila žrtev dejanski izročena razuzdanosti.

D. Primer, v katerem se pridržuje žena ali deklica zoper svojo voljo v hiši razuzdanosti, se ni mogel, dasi je važen, postaviti v to konvencijo, ker spada izključno pod domače zakonodajstvo.

Ta končni zapisnik je sestavni del današnje konvencije ter ima isto moč, isto veljavo in isto trajanje.

Sestavljeno in podpisano v Parizu v enem samem izvodu dne 4. maja 1910.

Za Veliko Britanijo:

(L. S.) **Francis Bertie.**

Za Nemčijo:

(S pridržkom člena 6.)

(L. S.) **Albrecht Lentze.**

(L. S.) **Kurt Joel.**

Za Avstrijo in za Ogrsko:

(L. S.) **A. Nemes,**

avstro-ogrski opravnik poslov.

Za Avstrijo:

(S. L.) **J. Eichhoff,**

c. kr. sekcijski svetnik.

Za Ogrsko:

(L. S.) **G. Lers,**

kr. ogrski ministrski svetnik.

- Za Belgijo:
(L. S.) Jules Lejeune.
(L. S.) Isidore Maus.
- Za Brazilijo:
(S pridržkom člena 5.)
(L. S.) J. C. de Souza Bandeira.
- Za Dansko:
(L. S.) C. E. Cold.
- Za Španijo:
(L. S.) Octavio Cuartero.
- Za Francijo:
(L. S.) R. Bérenger.
- Za Italijo:
(L. S.) J. C. Buzzatti.
(L. S.) Gerolamo Calvi.
- Za Holandijo:
(L. S.) A. de Stuers.
(L. S.) Rethaan Macare.
- Za Portugalsko:
(L. S.) Grof de Souza Roza.
- Za Rusijo:
(L. S.) Aleksij de Bellegarde.
(L. S.) Vladimir Deružinskij.
- Za Švedsko:
(L. S.) F. de Klercker.

Zapisnik o pologu ratifikacij mednarodne konvencije za pobijanje trgovine z belimi sužnji, podpisane v Parizu dne 4. maja 1910.

Izvrševaje odredbe člena 9. mednarodne konvencije z dne 4. maja 1910., so se sestali podpisanci v ministrstvu za zunanje posele v Parizu, da deponirajo ratifikacije in jih izroče vladi republike Francije.

Ratifikacijski instrumenti:

- 1.) Njegovega Veličanstva cesarja Avstrije, kralja Češke itd. in apostolskega kralja Ogrske;
 - 2.) Njegovega Veličanstva kralja Španije;
 - 3.) gospoda predsednika republike Francije;
 - 4.) Njegovega Veličanstva kralja Združene kraljevine Velike Britanije in Irske in prekmorskih britanskih dominijev, cesarja Indije;
 - 5.) Njenega Veličanstva kraljice Holandije; in
 - 6.) Njegovega Veličanstva carja vseh Rusov
- so se predložili in so se poverili, ko je bilo ugotovljeno s preskusom, da so v dobri in predpisni obliki, vladi republike Francije, da se deponirajo v arhivu ministrstva za zunanje posele.

V soglasnosti z odredbami spredaj omenjenega člena bo obveščala francoska vlada države pogodnice o naknadnem pologu ratifikacij onih držav podpisnic konvencije, ki jim danes ni bilo mogoče, izvršiti te formalnosti.

V potrditev tega so podpisanci sestavili ta zapisnik in pritisnili nanj svoje pečate.

Sestavljeno v Parizu dne 8. avgusta 1912.

- Za Veliko Britanijo:
(L. S.) Francis Bertie.
- Za Avstrijo in za Madžarsko:
(L. S.) Somssich.
- Za Španijo:
(L. S.) J. Perez Caballero.
- Za Francijo:
(L. S.) A. Briand.
- Za Holandijo:
(L. S.) A. de Stuers.
- Za Rusijo:
(L. S.) Izvolskij.

Naknadno deponirana ratifikacija.

Nemčija: dne 23. aprila 1912.

III.

**Mednarodni sporazum
za uspešno zaščito zoper kriminalno trgovino,
znao pod imenom «trgovina z belimi sužnji»,
podpisan v Parizu dne 18. marca 1924.**

Francosko izvirno besedilo in angleški prevod, ki ju je priobčilo ministrstvo za zunanje posele Združene kraljevine Velike Britanije in Irske spričo registracije dne 7. septembra 1920. Registracija tega sporazuma se je izvršila dne 7. septembra 1920.

Njegovo Veličanstvo kralj Združene kraljevine Velike Britanije in Irske in britanskih prekmorskih dominijev, cesar Indije; Njegovo Veličanstvo cesar Nemčije, kralj Prusije, v imenu države Nemčije; Njegovo Veličanstvo kralj Belgijcev; Njegovo Veličanstvo kralj Danske; Njegovo Veličanstvo kralj Španije; predsednik republike Francije; Njegovo Veličanstvo kralj Italije; Njeno Veličanstvo kraljica Holandije; Njegovo Veličanstvo kralj Portugalske in Algarve; Njegovo Veličanstvo car vseh Rušov; Njegovo Veličanstvo kralj Švedske in Norveške in federalni svet Švice, želeči, zavarovati polnoletnim ženam, izkoriščanim s prevaro ali silo, kakor tudi maloletnim ženam in deklicam uspešno zaščito zoper kriminalno trgovino, znano pod imenom «trgovina z belimi sužnji», so se odločili, skleniti sporazum, da dogovore odredbe, prikladne za dosego tega namena; za njih pooblaščenca so bili imenovani, in sicer:

od Njegovega Veličanstva kralja Združene kraljevine Velike Britanije in Irske in britanskih prekmorskih dominijev, cesarja Indije; Njegova Ekscelesenca sir Edmund Monson, njegov izredni in pooblaščen veleposlanik pri predsedniku republike Francije;

od Njegovega Veličanstva cesarja Nemčije, kralja Prusije; Njegovo vzvišeno Visočanstvo princ Radolin, njegov izredni in pooblaščen veleposlanik pri predsedniku republike Francije;

od Njegovega Veličanstva kralja Belgijcev: gospod A. Leghait, njegov izredni poslanik in pooblaščen minister pri predsedniku republike Francije;

od Njegovega Veličanstva kralja Danske: gospod grof F. Reventlow, njegov izredni poslanik in pooblaščen minister pri predsedniku republike Francije;

od Njegovega Veličanstva kralja Španije: Njegova Ekscelenca gospod F. de Leony Castillo, marques del Muni, njegov izredni in pooblaščen veleposlanik pri predsedniku republike Francije;

od predsednika republike Francije: Njegova Ekscelenca gospod Th. Delcassé, narodni poslanec, minister za zunanje posle republike Francije;

od Njegovega Veličanstva kralja Italije: Njegova Ekscelenca gospod grof Tornielli Brusatidi Vergano, njegov izredni in pooblaščen veleposlanik pri predsedniku republike Francije;

od Njenega Veličanstva kraljice Holandije: gospod vitez Stuers, njen izredni poslanik in pooblaščen minister pri predsedniku republike Francije;

od Njegovega Veličanstva kralja Portugalske in Algarve: gospod T. de Souza-Rosa, njegov izredni poslanik in pooblaščen minister pri predsedniku republike Francije;

od Njegovega Veličanstva carja vseh Rusov: Njegova Ekscelenca gospod de Nolidov, njegov izredni in pooblaščen veleposlanik pri predsedniku republike Francije;

od Njegovega Veličanstva kralja Švedske in Norveške: za Švedsko in za Norveško: gospod Akerman, njegov izredni poslanik in pooblaščen minister pri predsedniku republike Francije;

od švicarskega federalnega sveta: gospod Karel Edvard Lardy, izredni poslanik in pooblaščen minister švicarske konfederacije pri predsedniku republike Francije;

ki so dogovorili po izmeni svojih pooblastil, spoznanih v dobri in predpisni obliki, nastopne odredbe:

Člen 1.

Vsaka stranka pogodnica se zavezuje, ustanoviti ali odrediti oblastvo, ki mu bo poverjeno, skupljati vsa obvestila o nabiranju žen in deklic, namenjenih za razuzdanost v inozemstvu; to oblastvo sme dopisovati neposredno s podobno organizacijo, ustanovljeno v vsaki ostali državi pogodnici.

Člen 2.

Vsaka vlada se zavezuje, skrbeti za nadziranje, zlasti na železniških postajah, v pristaniščih in na potovanju, da se izslede osebe, ki spremljajo žene in deklice, določene za razuzdanost. V ta namen se izdado navodila uradnikom ali vsem drugim osobam, kvalificiranim za to, da pribavljajo, v mejah zakonov, vsa obvestila, po katerih bi bilo moči priti na sled kriminalni trgovini.

Kadarkoli prispejo osebe, ki se jim očito vidi, da so provzročitelji te trgovine ali njih sokrivi ali žrtve take trgovine, je treba o tem takoj obvestiti oblastva v kraju namembe ali pa prizadete diplo-

matske ali konzularne agente ali katerokoli drugo pristojno oblastvo.

Člen 3.

Vlade se zavezujejo, vzeti v danem primeru in v zakonitih mejah od žen ali deklic tuje narodnosti, ki se vdado prostituciji, izjave zaradi ugotovitve njih istovetnosti in njih civilnega stanu ter preiskati, kdo jih je pregovoril, da so zapustile svojo deželo. Prejeta obvestila se priobčijo oblastvom domovne dežele teh žen ali deklic zaradi njih eventualnega rapatriranja.

Vlade se zavezujejo, poverjati v zakonitih mejah in kolikor je to mogoče, žrtve te kriminalne trgovine, če so ostale brez pripomočkov, začasno in zaradi njih rapatriranja javnim ali privatnim ustanovam za družabno zaščito ali poodincem, ki dajo potrebne garancije.

Vlade se tudi zavezujejo, pošiljati v zakonitih mejah in kolikor je to mogoče, nazaj v njih domovne dežele one žene in deklice, ki zahtevajo, da bi bile rapatrirane ali katerih rapatriranje zahtevajo osebe, ki imajo oblast nad njimi. Rapatriranje se izvrši šele, ko se je dosegel sporazum o istovetnosti in narodnosti kakor tudi o kraju in dnevu njih prihoda na mejo. Vsaka država pogodnica mora olajšati prehod čez svoje ozemlje.

Korespondenca o rapatriranju se vodi, kolikor je to mogoče, neposredno.

Člen 4.

Če ne bi mogla žena ali deklica, ki jo je rapatrirati, sama povrniti voznih stroškov in če ne bi imela ne moža ne roditeljev ali skrbnika, ki bi plačali te stroške zanjo, obremene stroški za rapatriranje do najbližje meje ali do najbližjega pristanišča v smeri države, kateri pripada, državo, v kateri ima svoje stanovališče, vsi ostali stroški pa državo, kateri pripada.

Člen 5.

Z odredbami predhodnih členov 3. in 4. se ne kratijo posebne konvencije, ki morda že veljajo med vladami pogodnicami.

Člen 6.

Vlade pogodnice se zavezujejo, nadzirati v zakonitih mejah, kolikor je to mogoče, pisarne in agenture, ki se bavijo s pošiljanjem žen in deklic v inozemstvo.

Člen 7.

Državam, ki niso podpisale tega sporazuma, je moči pristopiti k njemu. Zaradi tega notificirajo svojo namero po diplomatski poti francoski vladi, ki obvesti o tem vse države pogodnice.

Člen 8.

Ta sporazum stopi v veljavo čez šest mesecev od dne, ko se izmenjajo ratifikacije. Če ga kakšna stranka pogodnica odpove, velja samo za to stranko, in sicer šele čez dvanajst mesecev od dne te odpovedi.

Člen 9.

Ta sporazum se mora ratificirati in ratifikacije se izmenjajo v Parizu čimprej.

V potrditev tega so dotični pooblaščenici podpisali ta sporazum in pritisnili nanj svoje pečate.

Sestavljeno v Parizu dne 18. maja 1904. v enem samem izvodu, ki ostane v arhivu ministrstva za zunanje posle republike Francije in čigar overovljeni prepis se pošlje vsaki državi pogodnici.

- (L. S.) **Edmund Monson.**
- (L. S.) **Radolin.**
- (L. S.) **A. Leghait.**
- (L. S.) **F. Reventlow.**
- (L. S.) **F. de Leon y Castillo.**
- (L. S.) **Delcassé.**
- (L. S.) **G. Tornielli.**
- (L. S.) **A. de Stuers.**
- (L. S.) **T. de Souza Roza.**
- (L. S.) **Nelidov.**
- (L. S.) **Akerman** (za Švedsko in za Norveško).
- (L. S.) **Lardy.**

Zapisnik o podpisu.

Podpisani pooblaščenici, zbrani danes, da podpišejo sporazum za uspešno zaščito zoper trgovino z belimi sužnji, so izmenjali nastopno deklaracijo o uporabljanju tega sporazuma na poedine kolonije držav pogodnic:

Člen 1.

Države podpisnice zgoraj omenjenega sporazuma imajo pravico, vsak čas pristopiti k njemu v imenu svojih inozemskih kolonij ali posesij.

V ta namen lahko podado občo izjavo, s katero razširijo pristop na vse svoje kolonije in posesije, lahko pa tudi poimenoma označijo one kolonije in posesije, na katere se pristop razširja, ali se omeje na označbo onih kolonij ali posesij, ki so od pristopa izključene.

Člen 2.

Vlada Njegovega britanskega Veličanstva izjavlja, da si pridržuje pravico, pristopiti k sporazumu ali ga odpovedati posebe v imenu vsake britanske kolonije ali posesije.

Nemška vlada izjavlja, da si pridržuje svoje odločbe glede svojih kolonij.

Danska vlada izjavlja, da si pridržuje pravico, pristopiti k sporazumu v imenu danskih kolonij.

Španska vlada izjavlja, da si pridržuje svoje odločbe glede svojih kolonij.

Francoska vlada izjavlja, da se bo uporabljal sporazum na vse francoske kolonije.

Italijanska vlada izjavlja, da se bo uporabljal sporazum na kolonijo Eritrejo.

Holandska vlada izjavlja, da se bo uporabljal sporazum na vse holandske kolonije.

Portugalska vlada izjavlja, da si pridržuje pravico, naknadno odločiti, ali naj se uvede sporazum v kakšni portugalski koloniji.

Ruska vlada izjavlja, da se bo uporabljal sporazum celotno na vsem ozemlju carstva v Evropi in v Aziji.

Člen 3.

Vlade, ki bi naknadno podale izjave glede svojih kolonij, jih morajo podati v obliki, ki je predpisana v členu 7. sporazuma.

Ko pristopa Njegovo vzvišeno Visočanstvo princ Radolin, nemški veleposlanik, k podpisu sporazuma, želi podati v imenu svoje vlade nastopno izjavo:

Pravilnikov, obstoječih med državo Nemčijo in domovno deželo o vzajemnem podpiranju siromašnih oseb, na osebe, ki se rapatrirajo po odredbah tega sporazuma, ni uporabljati po mnenju nemške vlade na poti skozi Nemčijo.

V potrditev tega so pooblaščenici podpisali ta zapisnik.

Sestavljeno v Parizu dne 18. maja 1904.

- (L. S.) **Edmund Monson.**
- (L. S.) **Radolin.**
- (L. S.) **A. Leghait.**
- (L. S.) **F. Reventlow.**
- (L. S.) **F. de Leon y Castillo.**
- (L. S.) **Delcassé.**
- (L. S.) **G. Tornielli.**
- (L. S.) **A. de Stuers.**
- (L. S.) **T. de Souza Roza.**
- (L. S.) **Nelidov.**
- (L. S.) **Akerman** (za Švedsko in za Norveško).
- (L. S.) **Lardy.**

Akt o pristopu.

Njegovo Veličanstvo cesar Avstrije, kralj Češke itd. in apostolski kralj Ogrske, želeč ukoristiti možnost, ki mu je dana s členom 7. sporazuma, sklenjenega v Parizu dne 18. maja 1904. in namenjenega pobijanju trgovine z belimi sužnji, se je odločil, pristopiti k temu sporazumu v imenu svojih držav.

Njegovo Veličanstvo je imenovalo v ta namen za svojega pooblaščenca gospoda grofa Rudolfa Khevenhüllerja-Metscha, svojega tajnega svetnika in komornika, svojega izrednega in pooblaščenega veleposlanika pri predsedniku republike Francije, ki je izjavil po izročitvi svojih pooblastil, spoznanih v dobri in predpisni obliki:

Njegovo Veličanstvo cesar Avstrije, kralj Češke itd. in apostolski kralj Ogrske pristopa v imenu svojih držav k sporazumu, sklenjenemu v Parizu dne 18. maja 1904. in namenjenemu pobijanju trgovine z belimi sužnji kakor tudi k deklaraciji, obseženi v zapisniku o podpisu z dne 18. maja 1904. glede uporabljanja omenjenega sporazuma na poedine kolonije strank pogodnic. Obenem sprejema na znanje izjave, uvrščene v omenjeni zapisnik o podpisu.

Minister za zunanje posle republike Francije, gospod Th. Delcassé, sprejema v imenu držav podpisnic zgoraj omenjenega sporazuma in zapisnika to izjavo o pristopu na znanje.

V potrditev tega sta podpisana sestavila ta akt in ga opremila s svojima pečatoma.

Sestavljeno v duplikatu v Parizu dne 18. januarja 1905.

(L. S.) Delcassé.

(L. S.) R. Khevenhüller.

Zapisnik o pologu ratifikacij mednarodnega sporazuma, podpisanega v Parizu dne 18. maja 1904. za zavarovanje uspešne zaščite zoper kriminalno trgovino, znano pod imenom «trgovina z belimi sužnji».

Izvrševaje člen 9. mednarodnega sporazuma z dne 18. maja 1904, so se sestali podpisani predstavniki držav podpisnic v ministrstvu za zunanje posele v Parizu, da deponirajo pri vladi republike Francije ratifikacije visokih strank pogodnic z dostavkom, da smatrajo ta polog ratifikacij za njih izmeno.

Ratifikacijski instrumenti:

- 1.) Njegovega Veličanstva kralja Združene kraljevine Velike Britanije in Irske in britanskih prekmorskih dominijev, cesarja Indije;
 - 2.) Njegovega Veličanstva cesarja Nemčije, kralja Prusije;
 - 3.) Njegovega Veličanstva kralja Danske;
 - 4.) Njegovega Veličanstva kralja Španije;
 - 5.) gospoda predsednika republike Francije;
 - 6.) Njegovega Veličanstva kralja Italije;
 - 7.) Njegovega Veličanstva carja vseh Rusov;
 - 8.) Njegovega Veličanstva kralja Švedske in Norveške;
 - 9.) in švicarskega federalnega sveta
- so se izročili in so se poverili, ko je bilo ugotovljeno s preskusom, da so v dobri in predpisni obliki, vladi republike Francije, da se deponirajo v arhivu ministrstva za zunanje posele.

Ko so zahtevali gospod belgijski poslanik, gospod portugalski poslanik in gospod holandski poslanik, da se podaljšaj rok, v katerem bi izpolnili to formalnost, so pristali po drugi strani podpisanci, pooblastiti francosko vlado, naj sprejme ratifikacije, ki jih morajo poslati zgoraj omenjene države najdlje do vštete dne 18. julija 1905.; tega dne stopi po členu 5. sporazum v veljavo za vse države, ki ga ratificirajo do tega dne.

O prejemu tako naknadno deponiranih ratifikacij bo francoska vlada obveščala države pogodnice.

V potrditev tega so podpisanci sestavili ta zapisnik in ga opremili s svojimi pečati.

Sestavljeno v Parizu dne 18. januarja 1905.

Za Veliko Britanijo:

(L. S.) Francis Bertie.

Za Nemčijo:

(L. S.) Radolin.

Za Dansko:

(L. S.) F. Reventlow.

Za Španijo:

(L. S.) F. de Leon y Castillo.

Za republiko Francijo:

(L. S.) Delcassé.

Za Italijo:

(L. S.) G. Tornielli.

Za Rusijo:

(L. S.) Nelidov.

Za Švedsko in Norveško:

(L. S.) Akerman.

Za Švico:

(L. S.) Lardy.

Naknadno deponirane ratifikacije.

Belgija: O pologu belgijske ratifikacije je obvestila vlada republike Francije veleposlanika Njegovega britanskega Veličanstva v Parizu dne 3. julija 1905.

Holandija: dne 14. julija 1907.

Portugalska: dne 12. julija 1907.

Pristopi.

Združene ameriške države: dne 18. julija 1918.

Braziliya: dne 15. maja 1905.

Luxembourg: dne 15. junija 1910.

Islandija in danski Antili.

Nemške kolonije.

Britanske kolonije, britanski dominiji in protektorati:

† Avstralija.

† Bahamas.

† Barbados.

† Basutoland.

†† Bechuanaland protectorate.

†† Bermudas.

† British Central Africa protectorate.

† Canada.

†† Cape Town.

† Ceylon.

†† Cyprus.

†† East Africa protectorate.

†† Orange River Colony.

† Gold Coast.

Falkland Islands.

† Fiji.

† Gambia.

† Gibraltar.

† British Guiana.

†† British Honduras.

† Hongkong.

† Jamaica.

Labuan.

† Leeward Islands.

† Malta.

† Mauritius.

†† Natal.

† Northern Nigeria.

† New Zealand.

- + Uganda protectorate.
- + Seychelles Islands.
- + St. Helena.
- + Sierra Leone.
- + Somaliland protectorate.
- ++ Southern Nigeria.
- + Southern Rhodesia.
- ++ Straits Settlements.
- + Newfoundland.
- ++ Transvaal.
- + Trinidad.
- + Wei-hai-Wei.
- + Windward Islands.
- Grenada.
- St. Lucia.
- Vincent.

NB. Dominiji, kolonije in protektorati, pred katerimi stoji znak †, so pristopili k sporazumu z dne 18. maja 1904. Oni, pred katerimi stoji znak ++, so odklonili pristop, izjavili pa so, da se strinjajo z njegovim prvim členom. Ostali, najsi so voljni, skrbeti za korespondenco in izsledovanje, določeno v tem členu, še niso priobčili končnega odgovora glede svojega pristopa.

*

(T. 1262/655/317.) Britansko veleposlaništvo
v Parizu,
dne 8. februarja 1920.

Gospod predsednik ministrskega sveta!

Usojam se obvestiti po naročilu glavnega državnega tajnika Njegovega Veličanstva Vašo Ekscelenco, da je indijska vlada pristopila k mednarodnemu sporazumu za pobijanje trgovine z belimi sužnji, ki je bil podpisan v Parizu dne 18. maja 1904.

Usojam se biti z največjim spoštovanjem, gospod predsednik ministrskega sveta,

Vaši Ekscelenci najpokornejši sluga:

G. Grahame.

Njegovi Ekscelenci gospodu
Millerandu,
predsedniku ministrskega sveta,
ministru za zunanje posle.

§ 2.

Skrb za izvrševanje tega zakona in mednarodnih obveznosti, ki izvirajo iz njega za našo državo, se nalaga ministru za zunanje posle, ki se pooblašča,

predpisati za izvrševanje tega zakona uredbo s kazensko sankcijo do 30 dni zapora ali 3000 dinarjev v denarju za poedina kazniva dejanja, kolikor niso taka navedena in kazniva po drugih zakonih.

§ 3.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se izpolnijo odredbe členov 10. in 11. mednarodne konvencije za pobijanje trgovine z ženskami in otroki z dne 30. septembra 1921., odnosno člena 8. mednarodne konvencije za pobijanje trgovine z belimi sužnji z dne 4. maja 1910., in ko se predhodno razglasi v «Službenih Novinah».

Našemu ministru za notranje posle, namestniku Našega ministra za zunanje posle, ministru za pošto in telegraf, in Našemu ministru pravde priporočamo, naj razglase ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrze za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 28. februarja 1920.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat,
čuvar državnega pečata,
minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.

Namestnik
ministra za zunanje posle,
minister
za pošto in telegraf:
dr. K. Kumanudi s. r.
Minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

* * *

Pripomba. Ratifikacijski instrumenti mednarodne konvencije za pobijanje trgovine z belimi sužnji z dne 4. maja 1910. so se deponirali v Parizu dne 12. aprila 1920., mednarodne konvencije za pobijanje trgovine z ženskami in otroki z dne 30. septembra 1921. pa v Ženevi dne 2. maja 1920.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle;
Pov. br. 3491 in 4181/20.

